

sbr. 1. og 2. málsgr., og telst refsingu þá fullnægt á því tímamarki, er aðili fékk reynslulausn.

Nú er ákvæðið að láta aðila taka út eftirstöðvar refsitíma, sbr. 2. málsgr., og má þá veita reynslulausn, þótt eigi sé fullnægt tímaskildögum þeim, sem greinir í 1. og 2. málsgr. 40. gr. Í þessu tilviki gilda ákvæði 41. gr. um reynslutíma, þó þannig að frá er dreginn sá tími, sem aðili hefur notið reynslulausnar áður.

Nú er aðili, sem sætt hefur nokkrum hluta refsivistar, náðaður skilorðsbundið, og er þá heimilt að setja aðila þau skilyrði, að hann hlíti ákvæðum 1.—4. málsgr. þessarar greinar.

II. KAFLI

4. gr.

1. málsgr. 232 gr. laganna orðist svo:

Ef maður, þrátt fyrir áminningu lögreglunnar, raskar friði annars manns með því að ásækja hann, ofsækja hann með bréfum eða ónáða hann á annan svipaðan hátt, þar á meðal með símhringingum, þá varðar það sektum, varðhaldi eða fangelsi allt að 6 mánuðum. Áminning lögreglunnar hefur gildi í 5 ár.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 21. apríl 1976.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

L Ö G

um greiðslu váttryggingariðgjalda fiskiskipa.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Viðskiptabanka útgerðarmanns skal skvlt að halda eftir fjárhæð, sem nemi 5% af heildarsöluverðmæti (brúttósöluverðmæti) afla, sem landað er hérlandis, en 4% af heildarsöluverðmæti (brúttósöluverðmæti) afla, sem landað er erlendis. Skal fjárhæð þessi renna til greiðslu iðgjalda af váttryggingum fiskiskipa.

2. gr.

Viðskiptabankarnir skulu skila andvirði þessu á reikning Landssambands ísl. útvegsmanna hjá viðkomandi banka, þegar greiðsla til bankans hefur farið fram.

Landssamband ísl. útvegsmanna skal mánaðarlega skila andvirði þessu til viðkomandi váttryggingarfélaga, að þeim hluta, sem þarf til greiðslu váttryggingariðgjalds hvers skips, enda liggja fyrir samkomulag milli Landssambands ísl. útvegsmanna og váttryggingarfélaganna um váttryggingar fiskiskipa, sbr. þó ákvæði laga

um bátaábyrgðarfélög, nr. 41/1967, með síðari breytingum, og laga nr. 47/1967, um Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, með síðari breytingum.

3. gr.

Við árslok skal endurgreiða skipseiganda innistæðu skipsins, er kann að verða umfram greiðslu váttryggingariðgjalda. Þó er heimilt að endurgreiða skipseiganda innistæðu skipsins fyrr, séu váttryggingariðgjöld skipsins að fullu greidd.

4. gr.

Vextir af innistæðum á bankareikningum Landssambands ísl. útvegsmanna skulu renna til greiðslu kostnaðar við innheimtu og skil iðgjaldagreiðslna skv. lögum þessum, að svo miklu leyti, sem þeir hrökkva til.

5. gr.

Sjávarútvegsráðuneytið getur sett nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og taka til aflla, sem landað er eftir 15. febrúar 1976.

Gjört í Reykjavík 19. mars 1976.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Matthías Bjarnason.

L Ö G

um bátaábyrgðarfélög.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 14. gr. laga nr. 91 31. desember 1975, um breyting á lögum nr. 41 28. apríl 1967, um bátaábyrgðarfélög, hefi látið fella meginmál hinna fyrst nefndu laga ásamt áorðnum breytingum inn í lög nr. 41 28. apríl 1967 og gef þau út svo breytt:

1. gr.

Skip merkir í lögum þessum öll fljótandi för, stór og smá, sem sigla undir íslenskum fána, innan þeirra takmarka, sem lögín setja.

2. gr.

Allir skipaeigendur, sem eiga vélskip með þilfari 100,49 rúmlestir brúttó að stærð eða minni, sem aðallega eru ætluð til fiskveiða við Ísland, skulu skyldir að váttryggja þau hjá bátaábyrgðarfélagi, sem starfar samkvæmt lögum þessum innan þess svæðis, sem skipið er skrásett í, og með þeim skilmálum, sem settir eru í lögum þessum og reglugerðum, sem settar eru samkvæmt þeim.

Neiti einhver skipseigandi að váttryggja skip, sem tryggingarskyld er samkvæmt lögum þessum, skal það eigi að síður skoðað og metið af skoðunar- og virðingarmönnum hlutaðeigandi félags og váttryggt sem önnur tryggingarskyld skip og iðgjaldið innheimt með lög taki skv. 17. gr. ef þörf krefur.